

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2018/841

(2018. gada 30. maijs)

par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam apstiprināja saistošu mērķrādītāju līdz 2030. gadam visas ekonomikas mērogā panākt siltumnīcefekta gāzu emisijas iekšējo samazinājumu vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, un minētais mērķrādītājs tika no jauna apstiprināts Eiropadomes 2016. gada 17. un 18. marta secinājumos.
- (2) Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos tika norādīts, ka minētais mērķrādītājs, proti, vismaz par 40 % samazināt emisijas, Savienībai būtu jāsasniedz kopīgi un izmaksu ziņā pēc iespējas lietderīgākā veidā, samazinājumiem Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ("ES ETS"), kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK ⁽⁴⁾, sektoros un ETS neaptvertajos sektoros līdz 2030. gadam sasniegdot attiecīgi 43 % un 30 % salīdzinājumā ar 2005. gadu un centienus sadalot pēc relatīvā IKP uz vienu iedzīvotāju.

⁽¹⁾ OV C 75, 10.3.2017., 103. lpp.

⁽²⁾ OV C 272, 17.8.2017., 36. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 17. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 14. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

- (3) Šī regula ir viens no instrumentiem, ar ko īsteno Savienības saistības saskaņā ar Parīzes nolīgumu ⁽¹⁾, kuru pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ("UNFCCC") ietvaros. Parīzes nolīgumu Savienības vārdā noslēdza 2016. gada 5. oktobrī ar Padomes Lēmumu (ES) 2016/1841 ⁽²⁾. Savienības saistības panākt emisiju samazinājumus visas ekonomikas mērogā bija izklāstītas iecerētajā valsts noteiktajā devumā, ko 2015. gada 6. martā sakarā ar Parīzes nolīgumu Savienība un tās dalībvalstis iesniedza UNFCCC sekretariātam. Parīzes nolīgums stājās spēkā 2016. gada 4. novembrī. Savienībai būtu jāturpina samazināt savas siltumnīcefekta gāzu emisijas un veicināt piesaisti atbilstīgi Parīzes nolīgumam.
- (4) Parīzes nolīgumā cita starpā ir izvirzīts ilgtermiņa mērķis, kas atbilst virsuzdevumam globālo vidējās temperatūras pieaugumu ierobežot krietni zem 2 °C atzīmes salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un tiekies temperatūras kāpumu iegrožot līdz 1,5 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni. Šā mērķa sasniegšanā būtiska nozīme būs mežiem, lauksaimniecības zemei un mitrājiem. Parīzes nolīgumā Puses arī atzīst, ka pamatprioritāte ilgtspējīgas attīstības un nabadzības izskaušanas centienu kontekstā ir garantēt nodrošinātību ar pārtiku un novērst badu un ka pārtikas ražošanas sistēmas ir sevišķi neaizsargātas pret klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi, un tādējādi mudina veicināt klimatnoturību un tādu attīstību, kam raksturīgas zemas siltumnīcefekta gāzu emisijas, turklāt tā, lai neapdraudētu pārtikas ražošanu. Lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus, Pusēm būtu jāpalielina kolektīvie centieni. Pusēm būtu jāsaņem, jāpaziņo un jāuztur secīgi valstu noteiktie devumi. Parīzes nolīgums aizstāj 1997. gada Kioto protokolā paredzēto pieeju, kas pēc 2020. gada vairs netiks turpināta. Parīzes nolīgumā arī aicināts šā gadsimta otrajā pusē rast līdzsvaru starp siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un piesaisti piesaistītājos, un Puses tiek mudinātas rīkoties tā, lai pienācīgā kārtā saglabātu un pilnveidotu siltumnīcefekta gāzu piesaistītājus un krātuves, arī mežus.
- (5) Zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības ("ZIZIMM") sektors var nodrošināt ilgtermiņa ieguvumus klimata jomā un tādējādi palīdzēt sasniegt Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāju, kā arī Parīzes nolīgumā paredzētos klimata jomas ilgtermiņa mērķus. Turklāt ZIZIMM sektors nodrošina biomateriālus, kas var aizstāt fosilos vai oglekļietilpīgos materiālus, un tāpēc tam ir nozīmīga loma pārejā uz tādu ekonomiku, kas rada mazas siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tā kā piesaiste, kas rodas ZIZIMM sektorā, ir atgriezeniska, tā būtu jāuzskata par atsevišķu pīlāru Savienības klimata politikas satvarā.
- (6) Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumos tika norādīts, ka būtu jāatzīst daudzveidīgie lauksaimniecības un zemes izmantošanas nozares mērķi ar to zemāko potenciālu klimata pārmaiņu mazināšanas jomā, kā arī vajadzība panākt saskaņotību starp ES mērķiem pārtikas nodrošinājuma un klimata pārmaiņu jomā. Eiropadome Komisiju aicināja noskaidrot, kā vislabāk veicināt pārtikas ražošanas ilgtspējīgu intensifikāciju, vienlaikus optimizējot nozares ieguldījumu siltumnīcefekta gāzu mazināšanā un sekvestrēšanā, tostarp ar apmežošanas palīdzību, un noteikt rīcībpolitiku, kā – tiklīdz tehniskie nosacījumi to atļaus un jebkurā gadījumā līdz 2020. gadam – siltumnīcefekta gāzu samazināšanas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam iekļaut ZIZIMM.
- (7) Ilgtspējīgas apsaimniekošanas paņēmieni, ko izmanto ZIZIMM sektorā, klimata pārmaiņas var mazināt dažādos veidos, jo īpaši, samazinot emisijas un saglabājot un uzlabojot piesaistītājus un oglekļa uzkrājumus. Lai pasākumi, kuru mērķis ir jo īpaši palielināt spēju sekvestrēt oglekli, dotu rezultātus, ir būtiski nodrošināt oglekļa krātuvju ilgtermiņa stabilitāti un pielāgoties spēju. Turklāt ar ilgtspējīgas apsaimniekošanas paņēmieniem var uzturēt ZIZIMM sektora produktivitāti, atjaunošanās spēju un vitalitāti un tādējādi veicināt ekonomisko un sociālo attīstību, vienlaikus samazinot minētā sektora oglekļa un ekoloģisko pēdas nospiedumu.
- (8) Attīstot ilgtspējīgus un inovatīvus paņēmienus un tehnoloģijas, tostarp agroekoloģiju un agromežsaimniecību, var palielināt ZIZIMM sektora nozīmi klimata pārmaiņu mazināšanā un spēja pielāgoties tām, kā arī stiprināt minētā sektora produktivitāti un noturību. Tā kā ZIZIMM sektorā atdevi parasti saņem pēc ilga laika, liela nozīme – lai veicinātu tādas pētniecības finansēšanu, kuras mērķis ir attīstīt ilgtspējīgus un inovatīvus paņēmienus un tehnoloģijas, un ieguldījumus šādos paņēmienos un tehnoloģijās – ir ilgtermiņa stratēģijām. Ar ieguldījumiem preventīvās darbībās, piemēram, ilgtspējīgas apsaimniekošanas paņēmienos, var mazināt riskus, kas saistīti ar dabiskiem traucējumiem.

⁽¹⁾ OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).

- (9) 2017. gada 22. un 23. jūnija secinājumos Eiropadome vēlreiz apstiprināja, ka Savienība un tās dalībvalstis ir apņēmušās īstenot ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam, kuras mērķis cita starpā ir nodrošināt, lai mežu apsaimniekošana būtu ilgtspējīga.
- (10) Svarīgs aspekts ir jaunattīstības valstīs veikti pasākumi, kuru mērķis ir samazināt atmežošanu un mežu degradāciju un veicināt mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu. Šādā sakarā Padome 2009. gada 21. oktobra un 2010. gada 14. oktobra secinājumos atgādināja Savienības mērķus laikposmā līdz 2020. gadam samazināt kopējo tropu mežu atmežošanu par vismaz 50 % salīdzinājumā ar pašreizējo apmēru un vēlākais līdz 2030. gadam apturēt pasaules meža platību samazināšanos.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 529/2013/ES ⁽¹⁾ ir noteikti ZIZIMM sektoram piemērojamie emisiju un piesaistes uzskaites noteikumi, un tas tādējādi ir palīdzējis izstrādāt tādu rīcībpolitiku, kas ir ļāvusi virzīties uz ZIZIMM sektora iekļaušanu Savienības emisiju samazināšanas saistībās. Šai regulai būtu jāizvērs esošie uzskaites noteikumi, tie jāatjaunina un jāuzlabo periodam no 2021. gada līdz 2030. gadam. Tajā būtu jānosaka dalībvalstu pienākumi minēto uzskaites noteikumu īstenošanā, un tai būtu arī jāprasa, lai dalībvalstis nodrošina, ka ZIZIMM sektors kopumā nerada neto emisijas un dod ieguldījumu mērķī ilgtermiņā uzlabot piesaistītājus. Tajā nebūtu jāietver nekādi uzskaites vai ziņošanas pienākumi privātiem subjektiem, tostarp lauksaimniekiem un mezsaimniekiem.
- (12) ZIZIMM sektoram, tostarp lauksaimniecības zemei, ir tieša un ievērojama ietekme uz bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem. Šā iemesla dēļ ir svarīgi panākt, lai rīcībpolitikas, kas ietekmē šo sektoru, saskanētu ar Savienības bioloģiskās daudzveidības stratēģijas mērķiem. Būtu jārikojas, lai šajā sektorā īstenotu un atbalstītu pasākumus, kas saistīti gan ar klimata pārmaiņu mazināšanu, gan ar spēju tām pielāgoties. Būtu jānodrošina kopējās lauksaimniecības politikas un šīs regulas savstarpēja saskaņotība. Visiem sektoriem ir jādod pienācīgs ieguldījums siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanā.
- (13) Mitrāji ir efektīvas oglekļa uzkrāšanas ekosistēmas. Tāpēc, aizsargājot un atjaunojot mitrājus, varētu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas ZIZIMM sektorā. Šajā kontekstā būtu jāņem vērā ar mitrājiem saistītais Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ("IPCC") precizējums IPCC 2006. gada vadlīnijās par valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatiem.
- (14) Lai nodrošinātu ZIZIMM sektora ieguldījumu Savienības mērķrādītāja, proti, vismaz par 40 % samazināt emisijas, un Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķa sasniegšanā, ir vajadzīga robusta uzskaites sistēma. Lai emisijas un piesaisti pareizi uzskaitītu saskaņā ar 2006. gada IPCC Vadlīnijām par valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatiem ("IPCC vadlīnijas"), būtu jāizmanto vērtības, kas attiecībā uz zemes izmantošanas kategorijām un zemes izmantošanas kategoriju maiņu ik gadu tiek ziņotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 ⁽²⁾, tādējādi racionalizējot UNFCCC un Kioto protokola satvarā izmantotās pieejas. Kā teikts IPCC vadlīnijās, zeme, kas pārveidota par citas zemes izmantošanas kategorijas zemi, pēc noklusējuma 20 gadus būtu jāuzskata par tādu, kas ir pāreja uz attiecīgo kategoriju. Dalībvalstīm no minētās noklusējuma vērtības būtu jāspēj atkāpties vienīgi attiecībā uz apmežotu zemi un vienīgi ierobežotos gadījumos, kas pamatoti IPCC vadlīnijās. Šajā regulā paredzētajās ziņošanas prasībās attiecīgā gadījumā būtu jāatspoguļo izmaiņas IPCC vadlīnijās, ko pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme.
- (15) Starptautiski apstiprinātajās IPCC vadlīnijās ir noteikts, ka emisijas no biomasas sadedzināšanas var uzskaitīt kā nulles emisijas enerģētikas nozarē, ja vien šādas emisijas tiek uzskaitītas ZIZIMM sektorā. Ievērojot Komisijas Regulas (ES) Nr. 601/2012 ⁽³⁾ 38. pantu un Regulā (ES) Nr. 525/2013 paredzētos noteikumus, Savienībā emisijas no biomasas sadedzināšanas pašlaik tiek uzskaitītas kā nulles emisijas, tādēļ atbilstība IPCC vadlīnijām tiktu panākta tikai tad, ja šādas emisijas tiktu pareizi atspoguļotas šajā regulā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 529/2013/ES (2013. gada 21. maijs) par uzskaites noteikumiem attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaisti, kas rodas darbībās, kuras saistītas ar zemes izmantošanu, zemes izmantošanas maiņu un mezsaimniecību, un par informāciju par rīcību, kas saistīta ar šīm darbībām (OV L 165, 18.6.2013., 80. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 601/2012 (2012. gada 21. jūnijs) par siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringu un ziņošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK (OV L 181, 12.7.2012., 30. lpp.).

- (16) Tas, kādas emisijas un piesaiste rodas meža zemē, ir atkarīgs no vairākiem dabas apstākļiem, dinamiskām, ar vecumu saistītām mežu iezīmēm, kā arī no iepriekšējiem un pašreizējiem apsaimniekošanas paņēmieniem, kas dalībvalstīs ļoti atšķiras. Izmantojot bāzes gadu, nebūtu iespējams atspoguļot ne minētos faktorus, ne no tiem izrietošo ciklisko ietekmi uz emisijām un piesaisti vai to ikgadējās svārstības. Tā vietā attiecīgajos uzskaites noteikumos būtu jāparedz iespēja izmantot references līmeņus, lai izslēgtu dabas apstākļu un konkrētu valstu īpatnību ietekmi. Meža references līmeņos būtu jāņem vērā mežu nevienmērīgā vecuma struktūra, un ar tiem nebūtu nepamatoti jāierobežo meža apsaimniekošanas intensitāte nākotnē, tā lai varētu uzturēt vai stiprināt ilgtermiņa oglekļa piesaistītājus. Ņemot vērā Horvātijas īpašo vēsturisko situāciju, tās meža references līmenī varētu ņemt vērā arī tās teritorijas okupāciju un apstākļus kara laikā un pēc tā, kuriem bijusi ietekme uz meža apsaimniekošanu references periodā. Attiecīgajos uzskaites noteikumos ņem vērā ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas principus, kas pieņemti Ministru konferencēs par mežu aizsardzību Eiropā ("Forest Europe").
- (17) Dalībvalstīm būtu jāiesniedz Komisijai valstu mežsaimniecības uzskaites plāni, tostarp meža references līmeņi. Situācijā, kad nav UNFCCC vai Kioto protokolā paredzētās starptautiskās izskatīšanas, būtu jāizveido izskatīšanas procedūra, lai nodrošinātu pārredzamību un uzlabotu uzskaites kvalitāti apsaimniekotas meža zemes kategorijā.
- (18) Komisijai, kad tā novērtē valstu mežsaimniecības uzskaites plānus, tostarp tajos ierosinātos meža references līmeņus, būtu jābalstās uz labo praksi un pieredzi, kas gūta ekspertu veiktajās izskatīšanās UNFCCC satvarā, arī attiecībā uz dalībvalstu ekspertu līdzdalību. Komisijai būtu jānodrošina, ka dalībvalstu eksperti tiek iesaistīti tehniskajā novērtēšanā, kuras mērķis ir novērtēt, vai ierosinātie meža references līmeņi ir noteikti atbilstoši šajā regulā paredzētajiem kritērijiem un prasībām. Minētās tehniskās novērtēšanas rezultāti informatīvā nolūkā būtu jānosūta Pastāvīgajai mežsaimniecības komitejai, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 89/367/EEK⁽¹⁾. Komisijai būtu jāapspriežas arī ar ieinteresētajām personām un pilsonisko sabiedrību. Valstu mežsaimniecības uzskaites plāni būtu jāpublisko saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.
- (19) Plašāka nocirstas koksnes produktu ilgtspējīga izmantošana var ievērojami ierobežot emisijas aizstāšanas ietekmes dēļ un veicināt siltumnīcefekta gāzu piesaisti no atmosfēras. Lai atzītu un rosinātu nocirstas koksnes produktu, kam ir ilgs aprites cikls, plašāku izmantošanu, ar uzskaites noteikumiem būtu jāgādā, lai dalībvalstis savā ZIZIMM uzskaitē pareizi un pārredzami atspoguļotu izmaiņas nocirstas koksnes produktu oglekļa krātuvē laikā, kad šādas izmaiņas notiek. Komisijai būtu jāsniedz norādījumi par jautājumiem, kas saistīti ar metodoloģiju attiecībā uz nocirstas koksnes produktu uzskaiti.
- (20) Dabiski traucējumi, piemēram, savvaļas ugunsgrēki, kaitēkļu un slimību invāzija, ekstrēmi laikapstākļu notikumi un ģeoloģiski traucējumi, kuri ir ārpus dalībvalsts kontroles un kurus tā būtiski neietekmē, var ZIZIMM sektorā īslaicīgi radīt siltumnīcefekta gāzu emisijas vai izraisīt iepriekšējās piesaistes zudumu. Tā kā šādu zudumu var izraisīt arī apsaimniekošanas lēmumi, piemēram, lēmumi cirst vai stādīt kokus, ar šo regulu būtu jānodrošina, ka cilvēka darbības izraisīti piesaistes zudumi vienmēr ZIZIMM uzskaitē tiek atspoguļoti pareizi. Turklāt šajā regulā būtu dalībvalstīm jāparedz ierobežota iespēja ZIZIMM uzskaitē nenorādīt emisijas, kuras rodas tādu traucējumu dēļ, ko tās nespēj kontrolēt. Tomēr tam, kā dalībvalstis minētos noteikumus piemēro, nevajadzētu izraisīt nepamatoti mazāku emisiju apjoma uzskaitīšanu.
- (21) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atbilstoši savām vajadzībām izvēlēties piemērotu valsts rīcībpolitiku savu saistību izpildei ZIZIMM sektorā, arī iespējai vienas zemes kategorijas emisijas līdzsvarot ar piesaisti citā zemes kategorijā. Tām arī vajadzētu spēt uzkrāt neto piesaisti 2021.–2030. gada periodā. Kā papildu iespējai joprojām vajadzētu būt pieejamiem pārskaitījumiem citām dalībvalstīm, un dalībvalstīm vajadzētu varēt ikgadējo emisiju sadales apjomu, kas noteikts, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/842⁽²⁾, izmantot, lai pildītu šo regulu. Šajā regulā izklāstīto elastības iespēju izmantošana neapdraudēs Savienības vispārējo siltumnīcefekta gāzu samazināšanas mērķu vērienu.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 89/367/EEK (1989. gada 29. maijs), ar ko izveido Pastāvīgo mežsaimniecības komiteju (OV L 165, 15.6.1989., 14. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/842 (2018. gada 30. maijs) par saistošiem ikgadējiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumiem, kas dalībvalstīm jāpanāk no 2021. līdz 2030. gadam un kas dod ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, lai izpildītu Parīzes nolīgumā paredzētās saistības, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 26. lpp.).

- (22) Ilgtspējīgā veidā apsaimniekoti meži parasti ir piesaistītāji un dod ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā. 2000.–2009. gada references periodā ziņotā vidējā piesaiste piesaistītajos no meža zemes bija 372 miljoni tonnu CO₂ ekvivalenta gadā visā Savienībā kopumā. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka piesaistītāji un krātuves, tostarp meži, tiek attiecīgi saglabāti un uzlaboti, lai īstenotu Parīzes nolīguma nolūku un izpildītu vērienīgos Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājuma mērķus līdz 2050. gadam.
- (23) Piesaiste no apsaimniekotas meža zemes būtu jāuzskaita, ņemot vērā uz nākotni vērstu meža references līmeni. Prognozētā nākotnes piesaiste piesaistītajos būtu jābalsta uz references periodā izmantotās mežu apsaimniekošanas prakses un apsaimniekošanas intensitātes ekstrapolāciju. Tas, cik lielā mērā piesaistītājs ir samazinājis salīdzinājumā ar references līmeni, būtu jāuzskaita kā emisijas. Būtu jāņem vērā specifiski valsts apstākļi un paņēmieni, piemēram, zemāka ciršanas intensitāte nekā parasti vai novecojoši meži references periodā.
- (24) Dalībvalstīm vajadzētu dot zināmas elastības iespējas uz laiku palielināt ciršanas intensitāti saskaņā ar ilgtspējīgiem mežu apsaimniekošanas paņēmieniem, kas atbilst Parīzes nolīgumā paredzētajam mērķim, ar noteikumu, ka Savienības kopējās emisijas nepārsniedz kopējo piesaisti ZIZIMM sektorā. Šādu elastības iespēju sakarā visām dalībvalstīm būtu jāpiešķir kompensācijas pamatapjoms, kurš aprēķināts, pamatojoties uz faktoru, kas izteikts kā procentuālā daļa no minēto dalībvalstu paziņotā piesaistītāja periodā no 2000. līdz 2009. gadam, lai kompensētu to uzskaitītās emisijas no apsaimniekotas meža zemes. Būtu jānodrošina, ka dalībvalstis kompensāciju var saņemt tikai līdz tādām līmenim, kurā to meži pārstāj būt piesaistītāji.
- (25) Dalībvalstīm, kurām salīdzinājumā ar Savienības vidējiem rādītājiem ir ļoti augsts meža segums, un jo īpaši mazākām dalībvalstīm ar ļoti augstu meža segumu iespēja līdzsvarot emisijas citās zemes uzskaites kategorijās ir vairāk atkarīga no apsaimniekotas meža zemes nekā citām dalībvalstīm, tāpēc tās tiktu ietekmētas lielākā mērā un tām būtu ierobežotas iespējas palielināt meža segumu. Tāpēc, pamatojoties uz meža segumu un zemes platību, būtu jāpalielina kompensācijas faktors, lai dalībvalstīm, kurām salīdzinājumā ar Savienības vidējiem rādītājiem ir ļoti maza zemes platība un ļoti augsts meža segums, tiek piešķirts visaugstākais kompensācijas faktors references periodā.
- (26) Padome 2012. gada 9. marta secinājumos atzina mežiem bagātu valstu īpatnības. Minētās īpatnības īpaši attiecas uz ierobežotajām iespējām emisijas līdzsvarot ar piesaisti. Ievērojot, ka tā ir mežiem visbagātākā dalībvalsts, un ņemot vērā tās specifiskās ģeogrāfiskās iezīmes, Somija šajā ziņā saskaras ar īpašām grūtībām. Tāpēc Somijai būtu piešķirama ierobežota papildu kompensācija.
- (27) Lai pārraudzītu dalībvalstu virzību uz šajā regulā noteikto saistību izpildi un lai nodrošinātu to, ka informācija par emisijām un piesaisti ir pārredzama, pareiza, konsekventa, pilnīga un salīdzināma, dalībvalstīm būtu Komisijai jāsniedz attiecīgie siltumnīcefekta gāzu pārskatu dati saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013 un minētie dati būtu jāņem vērā šajā regulā paredzētajās izpildes pārbaudēs. Ja dalībvalsts ir paredzējusi piemērot šajā regulā izklāstītās elastības iespējas attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi, tai būtu izpildes ziņojumā jāiekļauj kompensācijas apjoms, kādu tā ir paredzējusi izmantot.
- (28) Eiropas Vides aģentūrai būtu attiecīgā gadījumā saskaņā ar aģentūras gada darba programmu Komisijai jāpalīdz šādos jautājumos: siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes ikgadējās ziņošanas sistēma, par rīcībpolitikām un pasākumiem sniegtās informācijas un valstu prognožu novērtēšana, plānoto papildu rīcībpolitiku un pasākumu izvērtēšana un izpildes pārbaudes, ko Komisija veic saskaņā ar šo regulu.
- (29) Lai šajā regulā paredzētu darījumu pienācīgu uzskaiti, ieskaitot elastības iespēju izmantošanas uzskaiti un izpildes pārbaudes, kā arī lai veicinātu tādu koksnes produktu plašāku izmantošanu, kuriem ir ilgs aprites cikls, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz definīciju – tostarp minimālo vērtību mežu definēšanai – tehnisko pielāgošanu, attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu un oglekļa krātuvju sarakstu tehnisko pielāgošanu, dalībvalstu mežu references līmeņu noteikšanu attiecīgi periodam no 2021. gada līdz 2025. gadam un periodam no 2026. gada līdz 2030. gadam, jaunu nocirstas koksnes produktu kategoriju pievienošanu, attiecībā uz to metodikas un informācijas prasību pārskatīšanu, kas saistītas ar dabiskiem traucējumiem, lai atspoguļotu izmaiņas IPCC vadlīnijās, un attiecībā uz darījumu uzskaiti Savienības reģistrā. Vajadzīgie noteikumi, kas attiecas uz darījumu uzskaiti, būtu jāsakopo vienā instrumentā, kurā būtu apvienoti uzskaites noteikumi, ievērojot Regulu (ES) Nr. 525/2013, Regulu (ES) 2018/842, šo regulu un Direktīvu 2003/87/EK. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās,

tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (30) Komisijai regulārajos ziņojumos, ko tā sniedz saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013, būtu arī jāizvērtē UNFCCC 2018. gada veicinošā dialoga ("Talanoa dialogs") iznākums. Lai novērtētu šīs regulas vispārējo darbību, tā būtu jāpārskata 2024. gadā un pēc tam ik pēc 5 gadiem. Pārskatīšanā būtu jāizmanto *Talanoa* dialoga rezultāti un saskaņā ar Parīzes nolīgumu veiktās globālās izvēršanas rezultāti. Satvaram, ko sagatavo periodam pēc 2030. gada, būtu jāatbilst ilgtermiņa mērķiem un saistībām, kas noteiktas Parīzes nolīgumā.
- (31) Lai nodrošinātu efektīvu, pārredzamu un izmaksefektīvu paziņošanu un verifikāciju par siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaisti un jebkādas citas tādas informācijas paziņošanu, kas vajadzīga dalībvalstu saistību izpildes novērtēšanai, Regula (ES) Nr. 525/2013 būtu jāiekļauj ziņošanas prasības.
- (32) Lai atvieglotu datu vākšanu un metodikas uzlabošanu, zemes izmantošana būtu jāuzskaita un par to būtu jāziņo, izmantojot katras zemes platības ģeogrāfisko apsekošanu, atbilstoši valstu un Savienības datu vākšanas sistēmām. Datu vākšanā būtu pēc iespējas pilnvērtīgāk jāizmanto Savienības un dalībvalstu esošās programmas un apsekojumus, ieskaitot Zemes izmantošanas un zemes pārklājuma statistisko apsekojumu ("LUCAS"), Eiropas Zemes novērošanas programmu *Copernicus* un Eiropas satelītnavigācijas sistēmu *Galileo*. Datu pārvaldībai, ieskaitot datu kopīgošanu ziņošanai, atkārtotai izmantošanai un izplatīšanai, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK⁽²⁾ paredzētajām prasībām.
- (33) Regula (ES) Nr. 525/2013 būtu attiecīgi jāgroza.
- (34) Lēmumu Nr. 529/2013/ES būtu jāturpina piemērot uzskaites un ziņošanas pienākumiem par uzskaites periodu no 2013. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim. Par uzskaites periodiem no 2021. gada 1. janvāra būtu jāpiemēro šī regula.
- (35) Lēmums Nr. 529/2013/ES būtu attiecīgi jāgroza.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, jo īpaši mērķi noteikt dalībvalstu saistības ZIZIMM sektorā, ar kurām palīdz sasniegt Parīzes nolīguma mērķus un nodrošināt, ka tiek izpildīts Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas mērķrādītājs 2021.–2030. gada periodam, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir noteiktas dalībvalstu saistības zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības ("ZIZIMM") sektorā, ar kurām palīdz sasniegt Parīzes nolīguma mērķus un nodrošināt, ka tiek izpildīts Savienības siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanas mērķrādītājs 2021.–2030. gada periodam. Šajā regulā ir izklāstīti arī noteikumi par emisiju un piesaistes uzskaiti ZIZIMM sektorā un par pārbaudēm, vai dalībvalstis pilda minētās saistības.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

*2. pants***Darbības joma**

1. Šī regula attiecas uz tās I pielikuma A iedaļā uzskaitīto siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaisti, kas paziņotas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. pantu, un kas dalībvalstu teritorijās rodas jebkurā no šādām zemes uzskaites kategorijām:

a) periodos no 2021. līdz 2025. gadam un no 2026. līdz 2030. gadam:

i) “apmežota zeme”: zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir aramzeme, zālāji, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par meža zemi;

ii) “atmežota zeme”: zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir meža zeme, kas pārveidota par aramzemi, zālājiem, mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;

iii) “apsaimniekota aramzeme”: zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir:

— aramzeme, kas paliek aramzeme,

— zālāji, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par aramzemi, vai

— aramzeme, kas pārveidota par mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;

iv) “apsaimniekoti zālāji”: zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir:

— zālāji, kas paliek zālāji,

— aramzeme, mitrāji, apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par zālājiem, vai

— zālāji, kas pārveidoti par mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citu zemi;

v) “apsaimniekota meža zeme”: zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir meža zeme, kas paliek meža zeme;

b) no 2026. gada – “apsaimniekoti mitrāji”: zeme, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir:

— mitrāji, kas paliek mitrāji,

— apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kas pārveidota par mitrājiem, vai

— mitrāji, kas pārveidoti par apdzīvotām teritorijām vai citu zemi.

2. Periodā no 2021. gada līdz 2025. gadam savās saistībās, kuras noteiktas, ievērojot šīs regulas 4. pantu, dalībvalsts var iekļaut šīs regulas I pielikuma A iedaļā uzskaitītās siltumnīcefekta gāzu emisijas un piesaisti, kas paziņotas, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. pantu, un kas tās teritorijā rodas apsaimniekotu mitrāju zemes uzskaites kategorijā. Šo regulu piemēro arī šādām dalībvalsts iekļautām emisijām un piesaistei.

3. Ja dalībvalsts ir paredzējusi savās saistībās iekļaut apsaimniekotus mitrājus, ievērojot 2. punktu, tā par to paziņo Komisijai līdz 2020. gada 31. decembrim.

4. Vajadzības gadījumā, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, piemērojot IPCC precizējumu IPCC vadlīnijās, Komisija var nākt klajā ar priekšlikumu atlikt apsaimniekotu mitrāju obligāto uzskaiti uz vēl vienu piecu gadu laikposmu.

*3. pants***Definīcijas**

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) “piesaistītājs” ir jebkāds process, darbība vai mehānisms, kura rezultātā no atmosfēras tiek absorbēta siltumnīcefekta gāze, aerosols vai siltumnīcefekta gāzes prekursors;

- 2) "avots" ir jebkāds process, darbība vai mehānisms, kura rezultātā atmosfērā nonāk siltumnīcefekta gāze, aerosols vai siltumnīcefekta gāzes prekursors;
- 3) "oglekļa krātuve" ir dalībvalsts teritorijā esošs biogeoķīmiskais veidojums vai sistēma kopumā vai to daļa, kurā ir uzkrāts ogleklis, jebkāds oglekli saturošs siltumnīcefekta gāzes prekursors vai jebkāda oglekli saturoša siltumnīcefekta gāze;
- 4) "oglekļa uzkrājums" ir oglekļa masa, kas uzkrāta oglekļa krātuvē;
- 5) "nocirstas koksnes produkts" ir jebkāds mežizstrādē iegūts produkts, kas izvests no koksnes ieguves vietas;
- 6) "mežs" ir zemes platība ar noteiktām minimālajām vērtībām attiecībā uz platības lielumu, koku vainagu projekciju vai līdzvērtīgu biežību un koku potenciālo augstumu brieduma vecumā koku augšanas vietā, kā attiecībā uz katru dalībvalsti noteikts II pielikumā. Tas ietver kokiem klātas platības, tostarp jaunu dabiski augošu koku grupas vai stādījumus, kuros vēl nav sasniegtas minimālās vērtības attiecībā uz koku vainagu projekciju vai līdzvērtīgu biežību vai koku minimālo augstumu, kā noteikts II pielikumā, tostarp visas platības, kuras parasti ir meža platības daļa, bet kurās cilvēka darbības, piemēram, mežizstrādes, vai dabisku cēloņu dēļ uz laiku nav koku, taču attiecībā uz kurām ir sagaidāms, ka tās atkal kļūs par mežu;
- 7) "meža references līmenis" ir aplēse, izteikta tonnās CO₂ ekvivalenta gadā, par gada vidējām neto emisijām vai piesaisti apsaimniekotā meža zemē dalībvalsts teritorijā 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā, pamatojoties uz šajā regulā paredzētajiem kritērijiem;
- 8) "pussadalīšanās perioda vērtība" ir gadu skaits, kas vajadzīgs, lai nocirstas koksnes produktu kategorijā uzkrātā oglekļa daudzums samazinātos līdz pusei no tā sākotnējās vērtības;
- 9) "dabiski traucējumi" ir jebkādi neantropogēni notikumi vai apstākļi, kas izraisa ievērojamas emisijas mežos un kuru norise ir ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles, ar noteikumu, ka šī dalībvalsts pat pēc šo notikumu vai apstākļu rašanās objektīvi nespēj ievērojami ierobežot to ietekmi uz emisijām;
- 10) "momentāna oksidēšanās" ir uzskaites metode, kurā pieņem, ka viss nocirstas koksnes produkts uzkrātā oglekļa daudzums nonāk atmosfērā nociršanas brīdī.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, lai grozītu vai svītrotu šā panta 1. punktā iekļautās definīcijas vai tajā pievienotu jaunas definīcijas nolūkā pielāgot minēto punktu zinātnes sasniegumiem vai tehnikas attīstībai un nodrošināt konsekveni starp minētajām definīcijām un jebkādam izmaiņām attiecīgajās definīcijās, kas iekļautas IPCC vadlīnijās, kuras pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme.

4. pants

Saistības

Katra dalībvalsts, ņemot vērā 12. un 13. pantā paredzētās elastības iespējas, nodrošina, ka 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā emisijas nepārsniedz piesaisti, ko aprēķina kā kopējo emisiju un kopējās piesaistes summu savā teritorijā visās 2. pantā minētajās zemes uzskaites kategorijās kopā atbilstoši uzskaitēi, kas veikta saskaņā ar šo regulu.

5. pants

Vispārīgi uzskaites noteikumi

1. Katra dalībvalsts sagatavo un uztur uzskaiti, kurā pareizi atspoguļo emisijas un piesaisti, kas rodas 2. pantā minētajās zemes uzskaites kategorijās. Dalībvalstis nodrošina, ka to uzskaitē un citi dati, kas sniegti saskaņā ar šo regulu, ir pareizi, pilnīgi, konsekventi, salīdzināmi un pārredzami. Dalībvalstis emisijas apzīmē ar plusa zīmi (+) un piesaisti ar mīnusa zīmi (-).

2. Dalībvalstis nepieļauj emisiju vai piesaistes dubultu uzskaiti, konkrētāk, nodrošinot, ka emisijas un piesaiste netiek uzskaitītas vairāk nekā vienā zemes uzskaites kategorijā.
3. Ja zemes izmantošana tiek pārveidota, dalībvalstis, kad pagājuši 20 gadi pēc minētās pārveidošanas dienas, maina meža zemes, aramzemes, zālāju, mitrāju, apdzīvotu teritoriju un citas zemes kategoriju no šādas zemes, kas pārveidota par cita veida zemi, uz šādu zemi, kas paliek tā paša veida zeme.
4. Dalībvalstis savā uzskaitē par katru zemes uzskaites kategoriju norāda visas oglekļa uzkrājuma izmaiņas, kas radušās I pielikuma B iedaļā minētajās oglekļa krātuvēs. Dalībvalstis var izvēlēties savā uzskaitē neiekļaut oglekļa krātuvju oglekļa uzkrājumu izmaiņas ar noteikumu, ka oglekļa krātuve nav avots. Tomēr minētā iespēja neiekļaut uzskaitē oglekļa uzkrājuma izmaiņas nav piemērojama attiecībā uz tādām oglekļa krātuvēm, kas ir virszemes biomasa, atmirusi koksne un nocirstas koksnes produkti zemes uzskaites kategorijā "apsaimniekota meža zeme".
5. Dalībvalstis uztur pilnīgu un pareizu reģistru ar visiem datiem, kas izmantoti uzskaites sagatavošanā.
6. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, lai grozītu I pielikumu nolūkā atspoguļot izmaiņas IPCC vadlīnijās, kuras pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme.

6. pants

Uzskaitē attiecībā uz apmežotu zemi un atmežotu zemi

1. Emisijas un piesaisti, kas radušās apmežotā zemē un atmežotā zemē, dalībvalstis uzskaita kā kopējās emisijas un kopējo piesaisti katrā gadā 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā.
2. Atkāpjoties no 5. panta 3. punkta, tad, ja zemes izmantošana no aramzemes, zālājiem, mitrājiem, apdzīvotām teritorijām vai citas zemes tiek pārveidota par meža zemi, dalībvalsts šādas zemes kategoriju var mainīt no zemes, kas pārveidota par meža zemi, uz meža zemi, kas paliek meža zeme, kad pagājuši 30 gadi pēc minētās pārveidošanas dienas, ja tas ir pamatots, balstoties uz IPCC vadlīnijām.
3. Aprēķinot emisijas un piesaisti, kas radušās apmežotā zemē un atmežotā zemē, katra dalībvalsts meža zemes platību nosaka, izmantojot II pielikumā norādītos parametrus.

7. pants

Uzskaitē attiecībā uz apsaimniekotu aramzemi, apsaimniekoti zālājiem un apsaimniekoti mitrājiem

1. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotā aramzemē radušās emisijas un piesaisti, ko aprēķina, no emisijām un piesaistes, kuras radušās 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, ar pieci reizinot dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaisti, kuras apsaimniekotā aramzemē radušās 2005.–2009. gada bāzes periodā.
2. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotos zālajos radušās emisijas un piesaisti, ko aprēķina, no emisijām un piesaistes, kuras radušās 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, ar pieci reizinot dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaisti, kuras apsaimniekotos zālajos radušās 2005.–2009. gada bāzes periodā.
3. 2021.–2025. gada periodā katra dalībvalsts, kas, ievērojot 2. panta 2. punktu, savās saistībās iekļauj apsaimniekotos mitrājus, un 2026.–2030. gada periodā visas dalībvalstis uzskaita apsaimniekotos mitrājos radušās emisijas un piesaisti, ko aprēķina, no emisijām un piesaistes, kuras radušās attiecīgajos periodos, atņemot vērtību, kas iegūta, ar pieci reizinot dalībvalsts vidējās gada emisijas un piesaisti, kuras apsaimniekotos mitrājos radušās 2005.–2009. gada bāzes periodā.

4. 2021.–2025. gada periodā dalībvalstis, kuras, ievērojot 2. panta 2. punktu, izvēlējušās apsaimniekotus mitrājus neiekļaut savās saistībās, tomēr ziņo Komisijai par emisijām un piesaisti no zemes, kura saskaņā ar paziņoto izmantojumu ir:

- a) mitrāji, kas paliek mitrāji;
- b) apdzīvotas teritorijas vai cita zeme, kura pārveidota par mitrājiem; vai
- c) mitrāji, kuri pārveidoti par apdzīvotām teritorijām vai citu zemi.

8. pants

Uzskaitē attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi

1. Katra dalībvalsts uzskaita apsaimniekotā meža zemē radušās emisijas un piesaisti, ko aprēķina, no emisijām un piesaistes, kuras radušās 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā, atņemot vērtību, kas iegūta, ar pieci reizinot attiecīgās dalībvalsts meža references līmeni.

2. Ja šā panta 1. punktā minētā aprēķina rezultāts attiecībā pret dalībvalsts meža references līmeni ir negatīvs, attiecīgā dalībvalsts savā apsaimniekotas meža zemes uzskaitē iekļauj kopējo neto piesaisti apmērā, kas nepārsniedz 3,5 % no minētās dalībvalsts emisijām tai III pielikumā noteiktajā bāzes gadā vai periodā, reizinātus ar pieci. Šis ierobežojums neattiecas uz neto piesaisti, ko radījušas atmirušas koksnes un nocirstas koksnes produktu oglekļa krātuves, izņemot kategoriju “papīrs”, kā minēts 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā, zemes uzskaites kategorijā “apsaimniekota meža zeme”.

3. Dalībvalstis Komisijai līdz 2018. gada 31. decembrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un līdz 2023. gada 30. jūnijam attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu iesniedz savus valsts mežsaimniecības uzskaites plānus, tostarp ierosināto meža references līmeni. Valsts mežsaimniecības uzskaites plānā ietver visus IV pielikuma B iedaļā norādītos elementus, un to publisko, tostarp internetā.

4. Dalībvalstis nosaka savu meža references līmeni, balstoties uz IV pielikuma A iedaļā izklāstītajiem kritērijiem. Attiecībā uz Horvātiju tās meža references līmenī – papildus IV pielikuma A iedaļā izklāstītajiem kritērijiem – var ņemt vērā arī tās teritorijas okupāciju un apstākļus kara laikā un pēc tā, kuriem bijusi ietekme uz meža apsaimniekošanu references periodā.

5. Meža references līmeņa pamatā ir meža ilgtspējīgas apsaimniekošanas prakses turpināšana, kas par dinamiskajām, ar vecumu saistītajām mežu iezīmēm valsts mežos dokumentēta 2000.–2009. gada periodā, izmantojot vislabākos pieejamos datus.

Meža references līmeņos, kas noteikti saskaņā ar pirmo daļu, ņem vērā dinamisko, ar vecumu saistīto mežu iezīmju gaidāmo ietekmi, lai netiktu nepamatoti ierobežota meža apsaimniekošanas intensitāte kā meža ilgtspējīgas apsaimniekošanas prakses pamatelements nolūkā uzturēt vai stiprināt ilgtermiņa oglekļa piesaistītājus.

Dalībvalstis pierāda, ka metodes un dati, kas izmantoti ierosinātā meža references līmeņa noteikšanā valsts mežsaimniecības uzskaites ziņojumā, ir saskanīgi ar tiem, kas izmantoti ziņošanā par apsaimniekoto meža zemi.

6. Komisija, apspriežoties ar dalībvalstu ieceltiem ekspertiem, tehniski novērtē valstu mežsaimniecības uzskaites plānus, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šā panta 3. punktu, nolūkā novērtēt, kādā mērā ierosinātie references līmeņi ir noteikti saskaņā ar šā panta 4. un 5. punktā un 5. panta 1. punktā izklāstītajiem principiem un prasībām. Turklāt Komisija apspriežas ar ieinteresētajām personām un pilsonisko sabiedrību. Komisija publicē veiktā darba kopsavilkumu, tostarp dalībvalstu iecelto ekspertu paustos viedokļus, un secinājumus.

Lai atvieglotu ierosināto meža references līmeņu tehnisko pārskatīšanu, vajadzības gadījumā Komisija izdod dalībvalstīm adresētus tehniskus ieteikumus, tajos atspoguļojot tehniskā novērtējuma secinājumus. Minētos tehniskos ieteikumus Komisija publicē.

7. Ja, balstoties uz tehniskajiem novērtējumiem un attiecīgā gadījumā tehniskajiem ieteikumiem, tas vajadzīgs, dalībvalstis līdz 2019. gada 31. decembrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un līdz 2024. gada 30. jūnijam attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu Komisijai dara zināmus pārskatītos ierosinātos meža references līmeņus. Komisija publicē ierosinātos meža references līmeņus, ko tai paziņojušas dalībvalstis.

8. Pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajiem ierosinātajiem meža references līmeņiem, uz tehnisko novērtējumu, kas veikts, ievērojot šā panta 6. punktu, un attiecīgā gadījumā uz pārskatītajiem ierosinātajiem meža references līmeņiem, kas iesniegti saskaņā ar šā panta 7. punktu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, ar kuriem groza IV pielikumu nolūkā noteikt meža references līmeņus, kas dalībvalstīm jāpiemēro 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā.

9. Ja līdz termiņiem, kas norādīti šā panta 3. punktā un attiecīgā gadījumā šā panta 7. punktā, dalībvalsts Komisijai neiesniedz savus meža references līmeņus, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, ar kuriem groza IV pielikumu nolūkā noteikt meža references līmeni, kas minētajai dalībvalstij jāpiemēro 2021.–2025. gada periodā vai 2026.–2030. gada periodā, balstoties uz jebkādu tehnisko novērtējumu, kas veikts, ievērojot šā panta 6. punktu.

10. Šā panta 8. un 9. punktā minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2020. gada 31. oktobrim attiecībā uz 2021.–2025. gada periodu un līdz 2025. gada 30. aprīlim attiecībā uz 2026.–2030. gada periodu.

11. Lai nodrošinātu saskanību, kas minēta šā panta 5. punktā, dalībvalstis vajadzības gadījumā ne vēlāk kā 14. panta 1. punktā minētajos termiņos Komisijai iesniedz tehniskas korekcijas, kas neprasa grozījumus deleģētajos aktos, kuri pieņemti, ievērojot šā panta 8. vai 9. punktu.

9. pants

Uzskaitē attiecībā uz nocirstas koksnes produktiem

1. Atbilstoši 6. panta 1. punktam un 8. panta 1. punktam sniegtajā uzskaitē, kas attiecas uz nocirstas koksnes produktiem, dalībvalstis, izmantojot V pielikumā norādīto pirmās kārtas sadalīšanās funkciju, metodiku un pussadalīšanās perioda noklusējuma vērtības, norāda emisijas un piesaisti, ko radījušas izmaiņas to nocirstas koksnes produktu oglekļa krātuvē, kuri pieder pie šādām kategorijām:

- a) papīrs;
- b) koksnes plātnes;
- c) zāģmateriāli.

2. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 16. pantu, lai grozītu šā panta 1. punktu un V pielikumu, pievienojot jaunas tādu nocirstas koksnes produktu, kas spēj sekvestrēt oglekli, kategorijas, balstoties uz IPCC vadlīnijām, kuras pieņemusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme, un nodrošinot integritāti vides aspektā.

3. Dalībvalstis var konkretizēt koksnes bāzes materiāla produktus, tostarp mizu, kuri ietilpst esošajās un jaunajās kategorijās, kas minētas attiecīgi 1. un 2. punktā, balstoties uz IPCC vadlīnijām, kuras pieņemusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme, ar noteikumu, ka pieejamie dati ir pārredzami un pārbaudāmi.

10. pants

Uzskaitē attiecībā uz dabiskiem traucējumiem

1. 2021.–2025. gada perioda un 2026.–2030. gada perioda beigās dalībvalstis no savas apmežotas zemes un apsaimniekotas meža zemes uzskaites katreiz var izslēgt siltumnīcefekta gāzu emisijas no dabiskiem traucējumiem, kas pārsniedz vidējās emisijas, kuras laikposmā no 2001. līdz 2020. gadam radušās dabisku traucējumu dēļ, no kurām izslēgtas statistiski anomālas vērtības (iegūstot "fona līmeni"). Minēto fona līmeni aprēķina saskaņā ar šo pantu un VI pielikumu.

2. Ja dalībvalsts piemēro 1. punktu, tā:

a) Komisijai iesniedz informāciju par 1. punktā minēto zemes uzskaites kategoriju fona līmeni un par datiem un metodiku, kas izmantota saskaņā ar VI pielikumu; un

b) no uzskaites līdz 2030. gadam izslēdz visu turpmāko piesaisti zemē, ko skāruši dabiskie traucējumi.

3. Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 16. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu VI pielikumu nolūkā pārskatīt minētajā pielikumā izklāstīto metodiku un informācijas prasības ar mērķi atspoguļot izmaiņas IPCC vadlīnijās, kuras pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme.

11. pants

Elastības iespējas

1. Dalībvalsts var izmantot:

a) 12. pantā izklāstītās vispārējās elastības iespējas; un

b) 13. pantā izklāstīto elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi, lai izpildītu 4. pantā noteiktās saistības.

2. Ja dalībvalsts neizpilda Regulas (ES) Nr. 525/2013 7. panta 1. punkta da) apakšpunktā noteiktās pārraudzības prasības, saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 20. pantu noteiktais centrālais administrators ("centrālais administrators") attiecīgajai dalībvalstij uz laiku aizliedz daudzumus pārskaitīt vai atlikt rezervē saskaņā ar šīs regulas 12. panta 2. un 3. punktu vai izmantot elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi saskaņā ar šīs regulas 13. pantu.

12. pants

Vispārējās elastības iespējas

1. Ja kādas dalībvalsts kopējās emisijas pārsniedz kopējo piesaisti un minētā dalībvalsts ir izvēlējusies izmantot elastības iespēju un ir pieprasījusi dzēst ikgadējo emisiju sadales apjomu, kas noteikts ar Regulu (ES) 2018/842, šo dzēsto emisiju sadales daudzumu ņem vērā attiecībā uz to, vai dalībvalsts ir izpildījusi saistības saskaņā ar šīs regulas 4. pantu.

2. Ciktāl kopējā piesaiste dalībvalstī pārsniedz kopējās emisijas un pēc tam, kad atskaitīti visi daudzumi, kas ņemti vērā saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) 2018/842, minētā dalībvalsts var atlikt piesaistes daudzumu pārskaitīt citai dalībvalstij. Pārskaitīto daudzumu ņem vērā, novērtējot, vai saņēmēja dalībvalsts ir izpildījusi saistības saskaņā ar šīs regulas 4. pantu.

3. Ciktāl kopējā piesaiste dalībvalstī 2021.–2025. gada periodā pārsniedz kopējās emisijas un pēc tam, kad atskaitīti visi daudzumi, kas ņemti vērā saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) 2018/842 vai pārskaitīti citai dalībvalstij, ievērojot šā panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts var atlikt piesaistes daudzumu atlikt rezervē uz 2026.–2030. gada periodu.

4. Lai izvairītos no dubultas uzskaites, tos neto piesaistes daudzumus, kas ņemti vērā saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) 2018/842, atskaita no daudzuma, kas minētajai dalībvalstij pieejams pārskaitīšanai citai dalībvalstij vai atlikšanai rezervē saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.

13. pants

Elastības iespēja attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi

1. Ja kādas dalībvalsts kopējās emisijas pārsniedz kopējo piesaisti 2. pantā minētajās zemes uzskaites kategorijās, kas uzskaitītas saskaņā ar šo regulu, minētā dalībvalsts var izmantot šajā pantā izklāstīto elastības iespēju attiecībā uz apsaimniekotu meža zemi, lai izpildītu 4. pantu.

2. Ja 8. panta 1. punktā minētā aprēķina rezultāts ir pozitīvs skaitlis, attiecīgajai dalībvalstij ir tiesības kompensēt minētās emisijas ar noteikumu, ka:

- a) dalībvalsts savā stratēģijā, kas iesniegta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 525/2013 4. pantu, ir iekļāvusi esošus vai plānotus konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu, ka mežu piesaistītāji un krātuves tiek attiecīgi saglabāti vai uzlaboti; un
- b) Savienībā šīs regulas 2. pantā minētajās zemes uzskaites kategorijās kopējās emisijas nepārsniedz kopējo piesaisti tajā periodā, kurā dalībvalsts plāno izmantot kompensāciju. Novērtējot, vai Savienībā kopējās emisijas pārsniedz kopējo piesaisti, Komisija nodrošina, ka dalībvalstis novērš dubultu uzskaiti, jo īpaši, izmantojot elastības iespējas, kas izklāstītas šajā regulā un Regulā (ES) 2018/842.

3. Attiecībā uz kompensācijas apjomu attiecīgā dalībvalsts var kompensēt tikai:

- a) piesaistītājus, kas uzskaitīti kā emisijas attiecībā pret tās meža references līmeni; un
- b) līdz minētajai dalībvalstij noteiktajam maksimālajam kompensācijas apjomam, kas 2021.–2030. gada periodam izklāstīts VII pielikumā.

4. Somija var kompensēt par emisijām, kuru apjoms ir līdz 10 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta, ar noteikumu, ka tā izpilda šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos nosacījumus.

14. pants

Izpildes pārbaude

1. Dalībvalstis līdz 2027. gada 15. martam iesniedz Komisijai izpildes ziņojumu par 2021.–2025. gada periodu un līdz 2032. gada 15. martam par 2026.–2030. gada periodu, iekļaujot kopējo emisiju un kopējās piesaistes bilanci par katru attiecīgo periodu par katru no 2. pantā norādītajām zemes uzskaites kategorijām, izmantojot šajā regulā izklāstītos uzskaites noteikumus.

Šādā ziņojumā attiecīgā gadījumā iekļauj ziņas par nodomu izmantot 11. pantā minētās elastības iespējas un saistītos apjomus vai par šādu elastības iespēju un saistīto apjomu izmantošanu.

2. Komisija visaptveroši izskata šā panta 1. punktā paredzētos izpildes ziņojumus, lai novērtētu 4. panta izpildi.

3. Komisija 2027. gadā sagatavo ziņojumu par 2021.–2025. gada periodu un 2032. gadā – par 2026.–2030. gada periodu par Savienības kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām un kopējo piesaisti par katru no 2. pantā minētajām zemes uzskaites kategorijām, ko aprēķina kā perioda kopējās paziņotās emisijas un kopējā paziņotā piesaiste mīnus vērtība, kas iegūta, Savienības vidējās gada paziņotās emisijas un piesaisti 2000.–2009. gada periodā reizinot ar pieci.

4. Ieviest šajā pantā paredzēto pārraudzības un izpildes satvaru Komisijai saskaņā ar savu gada darba programmu palīdz Eiropas Vides aģentūra.

15. pants

Reģistrs

1. Komisija pieņem deleģētus aktus saskaņā ar šīs regulas 16. pantu nolūkā papildināt šo regulu, lai paredzētu noteikumus par emisiju un piesaistes daudzuma reģistrēšanu katrā zemes uzskaites kategorijā katrā dalībvalstī un nodrošinātu, ka uzskaitē, ko Savienības reģistrā, kas izveidots, ievērojot Regulas (ES) Nr. 525/2013 10. pantu, veic par elastības iespēju izmantošana saskaņā ar šīs regulas 12. un 13. pantu, ir pareiza.

2. Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru saskaņā ar šo regulu veikto darījumu un vajadzības gadījumā darījumus bloķē, lai nodrošinātu, ka nav neatbilstību.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētā informācija ir publiski pieejama.

16. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 2. punktā, 5. panta 6. punktā, 8. panta 8. un 9. punktā, 9. panta 2. punktā, 10. panta 3. punktā un 15. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 9. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 2. punktā, 5. panta 6. punktā, 8. panta 8. un 9. punktā, 9. panta 2. punktā, 10. panta 3. punktā un 15. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 3. panta 2. punktu, 5. panta 6. punktu, 8. panta 8. un 9. punktu, 9. panta 2. punktu, 10. panta 3. punktu un 15. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

17. pants

Pārskatīšana

1. Šo regulu pārskata, ņemot vērā cita starpā starptautiskas norises un centienus, kas veikti, lai sasniegtu Parīzes nolīguma ilgtermiņa mērķus.

Pamatojoties uz konstatējumiem ziņojumā, kas sagatavots, ievērojot 14. panta 3. punktu, un rezultātiem, kuri gūti novērtējumā, kas veikts, ievērojot 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Komisija attiecīgā gadījumā nāk klajā ar priekšlikumiem, lai nodrošinātu, ka tiek respektēta Savienības vispārējā 2030. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanas integritāte un tās devums Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā.

2. Komisija sešu mēnešu laikā pēc katras globālās izsvēršanas, par ko panākta vienošanās Parīzes nolīguma 14. pantā, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību, tostarp attiecīgā gadījumā iekļaujot novērtējumu par 11. pantā minēto elastības iespēju ietekmi, kā arī par šīs regulas devumu Savienības vispārējā 2030. gada siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķrādītāja sasniegšanā un tās devumu Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz vajadzību pēc papildu Savienības rīcībpolitikas un pasākumiem, ieskaitot satvaru laikposmam pēc 2030. gada, ņemot vērā to, ka Savienībā ir jāpanāk lielāki siltumnīcefekta gāzu samazinājumi un piesaiste, un attiecīgā gadījumā izvirza priekšlikumus.

18. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 525/2013

Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza šādi:

1) regulas 7. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādu apakšpunktu:

“da) no 2023. gada – savas emisijas un piesaisti, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/841 (*) 2. pants, saskaņā ar šīs regulas III.a pielikumā norādīto metodiku;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/841 (2018. gada 30. maijs) par zemes izmantošanā, zemes izmantošanas maiņā un mežsaimniecībā radušos siltumnīcefekta gāzu emisiju un piesaistes iekļaušanu klimata un enerģētikas politikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 525/2013 un Lēmumu Nr. 529/2013/ES (OV L 156, 19.6.2018., 1. lpp.);

b) pievieno šādu daļu:

“Dalībvalsts var prasīt, lai Komisija tai piešķir atkāpi no pirmās daļas da) apakšpunkta nolūkā izmantot citu metodiku, nevis to, kas norādīta III.a pielikumā, ja vajadzīgo metodikas uzlabojumu nevar panākt laikus, lai šo uzlabojumu ņemtu vērā siltumnīcefekta gāzu pārskatos par 2021.–2030. gada periodu, vai ja šīs metodikas uzlabošanas izmaksas salīdzinājumā ar ieguvumiem no šādas metodikas izmantošanas nolūkā uzlabot emisiju un piesaistes uzskaiti būtu nesamērīgi lielas, jo emisijas no attiecīgajām oglekļa krātuvēm un piesaiste tajās ir maznozīmīgas. Dalībvalstis, kas vēlas izmantot šo atkāpi, Komisijai līdz 2020. gada 31. decembrim iesniedz argumentētu pieprasījumu, kurā norāda, kādā termiņā varētu ieviest metodikas uzlabojumu, ierosināt alternatīvo metodiku vai paveikt kā vienu, tā otru, un novērtējumu par potenciālo ietekmi uz uzskaites pareizību. Komisija var lūgt noteiktā, saprātīgā termiņā iesniegt papildu informāciju. Ja Komisija lūgumu uzskata par pamatotu, tā atkāpi piešķir. Ja Komisija atkāpi noraida, tā savu lēmumu pamato.”;

2) regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā pievieno šādu punktu:

“viii) no 2023. gada – informāciju par valsts rīcībpolitiku un pasākumiem, ko īsteno, lai izpildītu savus pienākumus, kuri paredzēti Regulā (ES) 2018/841, un informāciju par citu plānoto valsts rīcībpolitiku un pasākumiem, kas iecerēti ar mērķi ierobežot siltumnīcefekta gāzu emisijas vai uzlabot piesaistītājus, pārsniedzot minētajā regulā noteiktās saistības;”;

3) regulas 14. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“ba) no 2023. gada – kopējās prognozes par siltumnīcefekta gāzēm un atsevišķas aplēses par prognozētajām siltumnīcefekta gāzu emisijām un piesaisti, uz ko attiecas Regula (ES) 2018/841;”;

4) regulā iekļauj šādu pielikumu:

“III.A PIELIKUMS

7. panta 1. punkta da) apakšpunktā minētā pārraudzības un ziņošanas metodika

Pieeja Nr. 3: ģeogrāfiski eksplīcīti zemes izmantošanas pārveidošanas dati saskaņā ar IPCC 2006. gada Vadlīnijām par valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatiem.

1. līmeņa metodika saskaņā ar IPCC 2006. gada Vadlīnijām par valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatiem.

Attiecībā uz emisijām un piesaisti tādā oglekļa krātuvē, kas veido vismaz 25–30 % emisiju vai piesaistes tādā avotu vai piesaistītāju kategorijā, kura dalībvalsts nacionālajā inventarizācijas sistēmā ir prioritāra, jo saskaņā ar aplēsēm tai ir būtiska ietekme uz valsts kopējo siltumnīcefekta gāzu pārskatu absolūtos emisiju un piesaistes līmeņos, uz emisiju un piesaistes tendencēm vai uz emisiju un piesaistes nenoteiktību zemes izmantošanas kategorijās – vismaz 2. līmeņa metodika saskaņā ar IPCC 2006. gada Vadlīnijām par valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatiem.

Dalībvalstis tiek mudinātas izmantot 3. līmeņa metodiku saskaņā ar IPCC 2006. gada vadlīnijām par valstu siltumnīcefekta gāzu pārskatiem.”

19. pants

Grozījums Lēmumā Nr. 529/2013/ES

Lēmumu Nr. 529/2013/ES groza šādi:

- 1) svītro 3. panta 2. punkta pirmo daļu;
- 2) svītro 6. panta 4. punktu.

20. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. PAVLOVA

I PIELIKUMS

SILTUMNĪCEFEKTA GĀZES UN OGLEKĻA KRĀTUVES

A. Siltumnīcefekta gāzes, kas minētas 2. pantā:

- a) oglekļa dioksīds (CO_2);
- b) metāns (CH_4);
- c) dislāpekļa oksīds (N_2O);

Minētās siltumnīcefekta gāzes izsaka tonnās CO_2 ekvivalenta un nosaka, ievērojot Regulu (ES) Nr. 525/2013.

B. Oglekļa krātuves, kas minētas 5. panta 4. punktā:

- a) virszemes biomasas;
 - b) pazemes biomasas;
 - c) nobiras;
 - d) atmirusi koksne;
 - e) augsnes organiskais ogleklis;
 - f) nocirstas koksnes produkti zemes uzskaites kategorijās “apmežota zeme” un “apsaimniekota meža zeme”.
-

II PIELIKUMS

MINIMĀLĀS VĒRTĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PLATĪBAS LIELUMA, KOKU VAINAGU PROJEKCIJAS UN KOKU AUGSTUMA PARAMETRIEM

Dalībvalsts	Platība (ha)	Koku vainagu projekcija (%)	Koku augstums (m)
Beļģija	0,5	20	5
Bulgārija	0,1	10	5
Čehijas Republika	0,05	30	2
Dānija	0,5	10	5
Vācija	0,1	10	5
Igaunija	0,5	30	2
Īrija	0,1	20	5
Grieķija	0,3	25	2
Spānija	1,0	20	3
Francija	0,5	10	5
Horvātija	0,1	10	2
Itālija	0,5	10	5
Kipra	0,3	10	5
Latvija	0,1	20	5
Lietuva	0,1	30	5
Luksemburga	0,5	10	5
Ungārija	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nīderlande	0,5	20	5
Austrija	0,05	30	2
Polija	0,1	10	2
Portugāle	1,0	10	5
Rumānija	0,25	10	5
Slovēnija	0,25	30	2
Slovākija	0,3	20	5
Somija	0,5	10	5
Zviedrija	0,5	10	5
Apvienotā Karaliste	0,1	20	2

III PIELIKUMS

BĀZES GADS VAI PERIODS, PĒC KURA APRĒĶINA 8. PANTA 2. PUNKTĀ PAREDZĒTO MAKSIMUMVĒRTĪBU

Dalībvalsts	Bāzes gads/periods
Beļģija	1990
Bulgārija	1988
Čehijas Republika	1990
Dānija	1990
Vācija	1990
Igaunija	1990
Īrija	1990
Grieķija	1990
Spānija	1990
Francija	1990
Horvātija	1990
Itālija	1990
Kipra	1990
Latvija	1990
Lietuva	1990
Luksemburga	1990
Ungārija	1985–1987
Malta	1990
Nīderlande	1990
Austrija	1990
Polija	1988
Portugāle	1990
Rumānija	1989
Slovēnija	1986
Slovākija	1990
Somija	1990
Zviedrija	1990
Apvienotā Karaliste	1990

IV PIELIKUMS

VALSTS MEŽSAIMNIECĪBAS UZSKAITES PLĀNS, KURĀ IETVER DALĪBVALSTS MEŽA REFERENCES LĪMENI

A. Kritēriji un norādes meža references līmeņu noteikšanai

Dalībvalsts meža references līmeni nosaka saskaņā ar šādiem kritērijiem:

- a) references līmenis ir saskanīgs ar mērķi šā gadsimta otrajā pusē panākt līdzsvaru starp siltumnīcefekta gāzu antropogēnajām emisijām no avotiem un piesaisti piesaistītājos, tostarp palielinot potenciālo novecojošu mežu krājumu piesaisti, kas citādi varētu uzrādīt pakāpeniski sarūkošus piesaistītājus;
- b) references līmenis nodrošina, ka no uzskaites tiek izslēgta vienkārša oglekļa uzkrājumu klātbūtne;
- c) references līmenim būtu jānodrošina robusta un ticama uzskaites sistēma, kas nodrošina, ka tiek pienācīgi uzskaitītas emisijas no biomasas un piesaiste biomasā;
- d) references līmenī ietver nocirstas koksnes produktu oglekļa krātuvi, tādējādi sniedzot salīdzinājumu starp rezultātu, ko iegūst ar pieņēmumu, ka notiek momentāna oksidēšanās, un rezultātiem, ko iegūst, piemērojot pirmās pakāpes sadalīšanās funkciju un pussadalīšanās perioda vērtības;
- e) pieņem konstantu attiecību starp cieto meža biomasu un tās izlietojumu enerģētikā, kā dokumentēts 2000.–2009. gada periodā;
- f) references līmenim vajadzētu būt saskanīgam ar mērķi palīdzēt saglabāt bioloģisko daudzveidību un sekmēt dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu, kā noteikts ES meža stratēģijā, dalībvalstu nacionālajās meža rīcībpolitikās un ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā;
- g) references līmenis ir saskanīgs ar valstu prognozēm par antropogēno siltumnīcefekta gāzu emisijām no avotiem un piesaisti piesaistītājos, par ko ziņo saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 525/2013;
- h) references līmenis ir saskanīgs ar siltumnīcefekta gāzu pārskatiem un attiecīgiem vēsturiskajiem datiem, un tā pamatā ir pārredzama, pilnīga, saskanīga, salīdzināma un pareiza informācija. Konkrētāk, ar modeli, ko izmanto references līmeņa izveidei, ir iespējams reproducēt vēsturiskos datus no Valsts siltumnīcefekta gāzu pārskata.

B. Valsts mežsaimniecības uzskaites plāna elementi

Valsts mežsaimniecības uzskaites plānā, ko iesniedz, ievērojot 8. pantu, ietver šādus elementus:

- a) vispārīgs meža references līmeņa noteikšanas apraksts un apraksts, kā ņemti vērā šajā regulā noteiktie kritēriji;
- b) ziņas par meža references līmenī iekļautajām oglekļa krātuvēm un siltumnīcefekta gāzēm, iemesli, kādēļ oglekļa krātuve no meža references līmeņa noteikšanas izslēgta, un pierādījumi, ka meža references līmenī iekļautās oglekļa krātuves ir saskanīgas;
- c) pieeju, metožu un modeļu apraksts, ieskaitot skaitlisku informāciju, kas izmantota meža references līmeņa noteikšanā, saskaņā ar visnesenāk iesniegto valsts pārskata ziņojumu, un dokumentāras informācijas apraksts par ilgtspējīgiem mežu apsaimniekošanas paņēmieniem un intensitāti, kā arī par pieņemtajām valsts rīcībpolitikām;
- d) informācija par to, kā dažādu rīcībpolitikas scenāriju iespaidā varētu attīstīties mežizstrādes rādītāji;

e) apraksts, kā meža references līmeņa noteikšanā ņemts vērā katrs no šiem elementiem:

- i) platība, kurā notiek meža apsaimniekošana;
 - ii) emisijas no mežiem un nocirstas koksnes produktiem un piesaiste tajos atbilstoši ziņām, kas sniegtas siltumnīcefekta gāzu pārskatos, un attiecīgajiem vēsturiskajiem datiem;
 - iii) meža raksturojums, tostarp dinamiskas ar vecumu saistītas mežu iezīmes, pieaugumi, cirtmets un cita informācija par meža apsaimniekošanas darbībām saskaņā ar ierasto praksi;
 - iv) vēsturiskie un nākotnes mežizstrādes rādītāji, kas dezagregēti pēc tā, vai produktus izmanto enerģētikā vai neenerģētiskām vajadzībām.
-

V PIELIKUMS

NOCIRSTAS KOKSNES PRODUKTU PIRMĀS KĀRTAS SADALĪŠANĀS FUNKCIJA, METODIKA UN PUSSADALĪŠANĀS PERIODA NOKLUSĒJUMA VĒRTĪBAS

Ar metodiku saistīti jautājumi

- Ja nocirstas koksnes produktus nav iespējams nošķirt zemes uzskaites kategorijās “apmežota zeme” un “apsaimniekota meža zeme”, dalībvalsts var izvēlēties nocirstas koksnes produktus uzskaitīt, balstoties uz pieņēmumu, ka visas emisijas un piesaiste radušās apsaimniekotā meža zemē.
- Nocirstas koksnes produktus cieto atkritumu poligonos un nocirstas koksnes produktus, kas iegūti enerģētiskām vajadzībām, uzskaita, pieņemot, ka notiek momentāna oksidēšanās.
- Importētāja dalībvalsts uzskaitē neiekļauj importētus nocirstas koksnes produktus neatkarīgi no to izcelsmes (“ražošanas uzskaites pieeja”).
- Attiecībā uz eksportētiem nocirstas koksnes produktiem konkrētai valstij specifiskie dati atsaucas uz konkrētai valstij specifiskās pussadalīšanās perioda vērtībām un nocirstas koksnes produktu izmantojumu importētājā valstī.
- Valstij specifiskajām pussadalīšanās perioda vērtībām, ko piemēro Savienības tirgū laistiem nocirstas koksnes produktiem, nevajadzētu atšķirties no tām, ko izmanto importētāja dalībvalsts.
- Dalībvalstis var tikai informatīvā nolūkā savos iesniegtajos datos norādīt, kāda enerģētikā izmantotās koksnes daļa importēta no valstīm ārpus Savienības un kādas ir šādas koksnes izcelsmes valstis.

Šajā pielikumā norādītās metodikas un pussadalīšanās perioda noklusējuma vērtību vietā dalībvalstis var izmantot valstij specifisku metodiku un pussadalīšanās perioda vērtības ar noteikumu, ka šāda metodika un vērtības ir noteiktas, balstoties uz pārredzamiem un verificējamiem datiem, un izmantotā metodika ir vismaz tikpat detalizēta un precīza kā šajā pielikumā norādītā.

Pussadalīšanās perioda noklusējuma vērtības

Pussadalīšanās perioda vērtība ir gadu skaits, kas vajadzīgs, lai kādā nocirstas koksnes produktu kategorijā uzkrātā oglekļa daudzums samazinātos līdz pusei no tā sākotnējās vērtības.

Pussadalīšanās perioda noklusējuma vērtības ir šādas:

- a) papīram – 2 gadi;
- b) koksnes plātnēm – 25 gadi;
- c) zāgmateriāliem – 35 gadi.

Dalībvalstis var konkretizēt koksnes bāzes materiāla produktus, tostarp mizu, kuri ietilpst a), b) un c) punktā minētajās kategorijās, balstoties uz IPCC vadlīnijām, kuras pieņēmusi UNFCCC Pušu konference vai Pušu konference, kas vienlaikus ir Parīzes nolīguma Pušu sanāksme, – ar noteikumu, ka pieejamie dati ir pārredzami un verificējami. Dalībvalstis turklāt var jebkurā no šīm kategorijām izmantot valstij specifiskas apakškategorijas.

VI PIELIKUMS

DABISKO TRAUCĒJUMU FONA LĪMEŅA APRĒĶINĀŠANA

1. Fona līmeņa aprēķināšanai sniedz šādu informāciju:

- a) dabisku traucējumu izraisīto emisiju vēsturiskie līmeņi;
- b) aplēsē iekļauto dabisko traucējumu veids(-i);
- c) kopējās gada emisijas, ko 2001.–2020. gada periodam pēc aplēsēm varētu radīt minēto veidu dabiskie traucējumi, pa zemes uzskaites kategorijām;
- d) pierādījums, ka laikrinda ir konsekventa visos attiecīgajos parametros, ieskaitot minimālo platību, emisiju aplēšanas metodiku, oglekļa krātuvju un gāzu aptvērumu.

2. Fona līmeni aprēķina kā 2001.–2020. gada laikrindas vidējo vērtību, no laikrindas izslēdzot visus gadus, par kuriem reģistrēti anormāli emisiju līmeņi, t. i., izslēdzot visas statistiski anomālās vērtības. Statistiski anomālās vērtības noskaidro šādi:

- a) aprēķina visas 2001.–2020. gada laikrindas vidējo aritmētisko vērtību un standartnovirzi;
- b) no laikrindas izslēdz visus gadus, par kuriem gada emisijas ir ārpus divkārtšotas standartnovirzes no vidējās vērtības;
- c) vēlreiz aprēķina visas 2001.–2020. gada laikrindas vidējo aritmētisko vērtību un standartnovirzi, laikrindā neietverot gadus, kas izslēgti saskaņā ar b) apakšpunktu;
- d) šā punkta b) un c) apakšpunktā paredzēto atkārtu, līdz anomālās vērtības vairs netiek konstatētas.

3. Ja emisijas kādā gadā 2021.–2025. gada periodā un 2026.–2030. gada periodā pārsniedz fona līmeni, kam pieskaitīta pielaide un kas aprēķināts, ievērojot šā pielikuma 2. punktu, to emisiju apjomu, kas pārsniedz fona līmeni, var izslēgt saskaņā ar 10. pantu. Pielaide ir vienāda ar 95 % varbūtības līmeni.

4. Šādas emisijas neizslēdz:

- a) emisijas, kas radušās mežizstrādes un cirtes pēc dabiskajiem traucējumiem darbībās, kuras veiktas uz zemes pēc dabisku traucējumu rašanās;
- b) emisijas, kas radušās, veicot plānotu dedzināšanu uz zemes jebkurā gadā 2021.–2025. gada vai 2026.–2030. gada periodā;
- c) emisijas no zemes platībām, kurās pēc dabisku traucējumu rašanās veikta atmežošana.

5. Saskaņā ar 10. panta 2. punktu sniedzamā informācija ietver šādas ziņas:

- a) informācija par visām zemes platībām, kuras konkrētajā gadā ir skāruši dabiskie traucējumi, tostarp par to ģeogrāfisko atrašanās vietu, periodu un dabisko traucējumu veidiem;
- b) pierādījumi, ka zemes platībās, kuras skāruši dabiskie traucējumi un kuru emisijas tikušas izslēgtas no uzskaites, pārējā 2021.–2025. gada perioda vai 2026.–2030. gada perioda laikā nav notikusi atmežošana;

- c) apraksts, ar kādām verificējamām metodēm un kritērijiem identificēt atmežošanu šajās zemes platībās turpmākajos 2021.–2025. gada perioda vai 2026.–2030. gada perioda gados;
 - d) attiecīgā gadījumā – apraksts, kādus pasākumus dalībvalsts veikusi, lai novērstu vai ierobežotu minēto dabisko traucējumu ietekmi;
 - e) attiecīgā gadījumā – apraksts, kādus pasākumus dalībvalsts veikusi minēto dabisko traucējumu skarto zemes platību sanācijai.
-

VII PIELIKUMS

MAKSIMĀLAIS KOMPENSĀCIJAS APJOMS, KAS PIEEJAMS SASKAŅĀ AR 13. PANTA 3. PUNKTA B) APAKŠPUNKTĀ MINĒTO ELASTĪBAS IESPĒJU ATTIECĪBĀ UZ APSAIMNIEKOTU MEŽA ZEMI

Dalībvalsts	Paziņotā vidējā piesaiste piesaistītājos no meža zemes 2000.–2009. gada periodā miljonos tonnu CO ₂ ekvivalenta gadā	Kompensācijas ierobežojumi, izteikti miljonos tonnu CO ₂ ekvivalenta 2021.–2030. gada periodam
Beļģija	– 3,61	– 2,2
Bulgārija	– 9,31	– 5,6
Čehijas Republika	– 5,14	– 3,1
Dānija	– 0,56	– 0,1
Vācija	– 45,94	– 27,6
Igaunija	– 3,07	– 9,8
Īrija	– 0,85	– 0,2
Grieķija	– 1,75	– 1,0
Spānija	– 26,51	– 15,9
Francija	– 51,23	– 61,5
Horvātija	– 8,04	– 9,6
Itālija	– 24,17	– 14,5
Kipra	– 0,15	– 0,03
Latvija	– 8,01	– 25,6
Lietuva	– 5,71	– 3,4
Luksemburga	– 0,49	– 0,3
Ungārija	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Nīderlande	– 1,72	– 0,3
Austrija	– 5,34	– 17,1
Polija	– 37,50	– 22,5
Portugāle	– 5,13	– 6,2
Rumānija	– 22,34	– 13,4
Slovēnija	– 5,38	– 17,2
Slovākija	– 5,42	– 6,5
Somija	– 36,79	– 44,1
Zviedrija	– 39,55	– 47,5
Apvienotā Karaliste	– 16,37	– 3,3